

Bir Bulut Olmanın Özlemi İle

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Temmuz 2020

Düşlerin muadili diri zaferler ve tebessüm yüklenmiş çehrelerin çökmüş omuzlarında şiirler ağırlıyoruz ve tüm ağırlığımızla sevip de eziyet ediyoruz belki de birer meziyet erbabıyız hangi iskemle ise çekip de oturduğumuz sözcükler ve hangi misafir ise imgelerin ağırladığı ihtimamla ve aşkla küredığımız hayat hikâyeleri...

Maviden şeritler çekiyoruz düşlerimize ve tellerle ayırıyoruz sınırlarımızı bazen ise sinirlerimizi aldırıyoruz ve genelde gergin iplerde yürüyüp gergin suretlerle yaftalar sunuyoruz birbirimize.

İklimese bir ayraç koyduğumuz şehirle şiirin arasına...

Bir ikilemse yükümüzü daha da ağır kılan.

Ve ağır havasında Temmuz sıcaklığının düşler iken zimmetli hayallere ve gerçekler iken gerekçelerin de baş tacı.

Fısıltılar kimi zaman ayyuka çıkıyor ve tepeye yerleştiriyoruz güneşi ve güdümlü ışık solarken aydan alıyoruz hırslarımızı sönmekle sonlandırmak arasında gidip geliyor yıldızlar.

Atıl yüreklerde saklı sarkaç.

Kuyunun dibinde ölü bir taş hangi deli attıysa.

Veli isek hele ki şiirler iken bahşedilen zikrimizle hamt ettiğimiz şehrin dokusunda şiir olmaya meyleden bir tebessüm ile kıvranan sözcükler kimi zaman terlerken emeğinin de hakkını veren nice yürek işçisi mevsimin çatısında gülümseyen bir bulutta sürüklenen güneş gibi umut gibi aşk gibi ve bitmek bilmeyen nice vaveyla bir batında doğan güneş ve ay gibi...

İhtişamlı mevsimin nidalarında solmaya mazhar bir çiçek olmanın verdiği aykırılık belki de hayatın hicvinde saklı bir farkındalık.

Bir bulut olmanın özlemiyle saklıyorum özneni.

Bir özne olmanın verdiği maharet ile özlüyorum içimdeki neşeli çocuğu ve solmaya yatkın sonlanmaya haiz anne sesinde arıyorum şifamı ve şiirlerin eklem yerlerinde güller bitiyor sonlanmak üzere iken gün, geceyi mesken tutuyorum taşkın yüreğimin yolculuğunda hutbeler ile kesişiyor yolum.

Gögün mavi ırmağında bir rabıta.

Aşkın kaygan zeminde bir hale.

Zifiri karanlıkta dolunay.

Aşkın kisvesinde bir şiir ve şairin yüreğinde saklı nice tebessüm.

Seyyah imgeler tezahür ediyor şafağın retinasında kaygan bir yıldız belki de kaykılmış gün ışığına tebessüm eden akşam vakti bir bardak çayın verdiği huzur eşliğinde gün batımı ve şakıyan serçeler ki az sonra çekilecekler inzivaya.

Her aşkın bir özleme gebe olduğu ve her özlemin de öznesi olmaya delalet hırıltılı sesi gecese-falarının ne de olsa az sonra gün bitecek ve gece sürecek hükmünü.

Söylemek istediğim çok şey var hayat yolculuğuna dair belki de yolda kalmış bir yolcu olmanın verdiği hüsrandır kalemin ruhunu tetikleyen ve haylaz hecelerim; haylaz ve yetim ruhum aşkta nakşeden hüznü bir vaveyla koptu kopacak gök kubbenin sarkacı ve içinde devindiğim hayalet gemi.

Şiarım ne ise.

İnkârım da ne değilse.

İdmanlı ruhum, acı iken sükün eden ve izafî varlığım şuur kaybına vesile bir tebessüm yüklenip da kırgın yüreğimde saklı nice nida ve bitimsiz hikâye.

Şehrin kuyruğunda biten bir imlecim belki de ve bilgisayar ekranına yansıyan ömrüm ki ne kibirli ne de mutlu ne de vadesi dolmuş bir şiirden çok çok öte.

Ayaklarım geri geri gidiyor ne zamanki nokta koysam yazdığım son şiire ve hüznüme gebe mısralar aymazlığında yalnızlığın Yaratan şahit olsun içimdeki bitimsiz aşka ve iyi niyete.

Sözcüklerim yarenim.

Sözcüklerim yârim.

Sözcüklerim yamalı yüreğimin sarkacı.

Sözcüklerim eksenim ve ufkum ve içinde devindiğim mizansen.

Bir buluta dokunduğum ve bir aşkı soluduğum ve bir gül olmanın kıvancıyla gülümsediğim ve dolu dolu açtığım ve saçtığım ışık Rabbine âşık bir fani; aşka düşkün bir mani belki de ve içimde ötüşen kuşlar satırlarda seken ve satırlar kuşların gagalarında rahmet elbet kalem iken asam ve aşk iken mezarım ve Rabbim iken koştuğum bir o kadar ölümden feyiz aldığım ve korkmadan yaşadığım ve yasadığım ve yazdığımı delalet sonsuz olma arzum.

Bir katre isem...

Belki de bir kaknem gölge ay ışığına dadanan belki de beylik bir söylem içimdeki ukdelerin sarmalında yanıp dönendiğim aşkın merkezinde bir ithaf iken yüreğin selamına yenik düşen kelim ve sevdalı sözcüklerin damarına basıp da ç/ağlayan için için ve bir şelale olma arzusuyla çırpınan kırık kanatlarım.

Fevri varlığım dünümde nice arıza.

Fevri yüreğim kasıtsız kendime zulmettiğim ve elimden kayan istikbalim bir o kadar mevcudiyetimi ihbar ettiğim hayal yüklü heybemde saklı hatıralarım ve maruzatım elbet Allah katında kayıtlı günahlarım ve sevaplarım aşkın şavkında hükümlerime sunulan son koz aşkın da nidalarında fısıldayan bir gün ışığı gibi.

Düşkün hecelerimi ihbarımdır yaftaların mezarında solan karanlıkta nakşeden aydınlık ve ölü nidaların da fısıltısı içimde ukde kalmış ölümcül asalet.

İşte ferine âşık oldum mevsimin.

İşte gemici fenerimle s/alınmaktayım şehir merkezinde.

Aslında bir köylü kadın olmanın verdiği huzur bir şehirli kız edalarında saklı sıkılganlık belki de iç içe geçmiş güzel ülkemizin güzel insanları sayesinde yeşeren cennet bahçemiz ve cennet ülkemiz.

Yazmanın ilhamıdır aşkın da ferinde tutuşan isli sözcükler ve meskenim aşktır edebiyatla neşreden ve İlahi Aşkla coşan ve insan sevgime ve vatan aşkıma asil bir sorumluluk yükleyip kendimle cebelleştığım ömrün kayrasında haşmetli bir duygu sağanağı...

Közümde sevdalı sözcükler özümde semazen gölgeler ve yüreğin de neferi iken kalemin mahcubiyetle sokulduğu nice sevdalı yürek: ne edası ne sedası nazlı felek ne de nazenin bir rüzgârda savrulan perçemi yorgun yılların ve içimde dinmeyen bir coşku ve yaşama sevinci üstelik hüznün batağında bir sema gösterisi adeta imgelerin çığırta neşesinde bir buse daha bahşederken yüreğim sonsuz olmanın da

meali ve Őevki iken aŐkın ihbar ettiĐi her duyguyu serdim nice kelime Őah damarımdan yakın İlahi AŐkın bahŐettiĐi her gűzelliĐe Őűkretmenin verdiĐi huzur ve coŐku...